

Иван Йончев

Какво са...

– Какво са, о татко, в небето звездите,
що греят тъй дивно на модрия свод?

– На мъртвите те са, о сине, очите –
на всички, умрели за своя народ.

– Какво са, о татко, в полето цветята,
що никнат тъй нежно под летния зной?

– На мъртвите те са, о сине, сърцата –
на всички, които умират във бой.

– Зефирите, татко, какво са – лъките,
що лъхват тъй чудно и милват весден?

– На мъртвите те са, о сине, душите –
Бродящи да наидат дома си рожден.

– А слънцето, татко, какво е тогава,
туй слънце, що грее над родния кът?

– То сине невръстен, онази е слава,
що всеки безсмъртен оставя след смърт...

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6429>]